

Ε.Μ.

Έκδόθηκε το τριπλότυπο 9898098-9/89
του Γραφείου Δικαστικών Επιτροπών Αθηνών
προσαρτώμενο στο φάκελλο υπ. αριθμ. 3841/1989
Γραμματέας

Αριθμός 3841/1989

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Γ΄

Συγκείμενον εκ των μελών αυτού Αν.Μαρίνου, Συμβούλου της Επικρατείας, Προεδρεύοντος, κωλυομένου του Προέδρου του Τμήματος, Γ. Γραίγου, Γ. Κουβελάκη, Γ. Κοσμά, Ν. Παπαδημητρίου, Συμβούλων της Επικρατείας, Γ. Ανεμογιάννη και Π.Ν. Φλώρου, Παρέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσία εν τω ακροατηρίω του τη 28η Σεπτεμβρίου 1989, παρόντος και του Γραμματέως Α. Γαϊτάνη, ίνα δικάση την κατωτέρω εκτιθεμένην υπόθεσιν επί τη από 10ης Αυγούστου 1987 αιτήσει:

τ ο υ Παναγιώτη Λιανού, Αναπληρωτού Καθηγητού, του Γενικού Τμήματος της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών, κατοίκου Πατρών, οδός Ιωαννίνων 36, παραστάντος διά του πληρεξουσίου του δικηγόρου Τ. Παπαδημητρίου (Α.Μ. 1289/89), δυνάμει πληρεξουσίου,

κ α τ ά των: 1) Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, μη παραστάντος και 2) του Πανεπιστημίου Πατρών, παραστάντος διά του πληρεξουσίου του δικηγόρου Στ. Μακουρά (Α.Μ. 3795/89), δυνάμει εξουσιοδοτήσεως του Πρυτάνεως,

π ε ρ ί ακυρώσεως της από 30.6.1987 πράξεως Κοινής Συνεδριάσεως της Γενικής Συνελεύσεως και του Σώματος Εκλεκτόρων του Γενικού Τμήματος της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών, καθώς πάσης άλλης συναφούς πράξεως ή παραλείψεως της Διοικήσεως.

Ακούσαν του Εισηγητού, Συμβούλου της Επικρατείας

./.

Γ. Γραΐγου, αναγνόντος και αναπτύξαντος την έκθεσιν αυτού.

Ακούσαν του πληρεξουσίου του αιτούντος, δηλώσαντος ότι παραιτείται του υπ' αριθ. 5 λόγου ακυρώσεως και ακολούθως αναπτύξαντος και προφορικώς τους λόγους της υπό κρίσιν αιτήσεως και αιτησαμένου την παραδοχήν αυτής και του πληρεξουσίου των εκ των αιτούντων παραστάντος, αιτησαμένου την απόρριψιν ταύτης.

Ι δ ό ν τ α σ χ ε τ ι κ á έ γ γ ρ α φ α

Σκεφθέν κατά τον Νόμον

1. Επειδή διά την άσκησιν της υπό κρίσιν αιτήσεως κατεβλήθησαν τα νόμιμα τέλη και το παράβολον (αριθ. γραμματίων: 9898098 και 9898099/1987 και 919474, 134569/1987).

2. Επειδή διά της αιτήσεως ταύτης, ως περιωρίσθη διά της επ' ακροατηρίου γενομένης δηλώσεως του πληρεξουσίου δικηγόρου του αιτούντος, ζητείται η ακύρωσις της από 30.6. 1987 αποφάσεως του Εκλεκτορικού Σώματος και της Γενικής Συνελεύσεως του Γενικού Τμήματος της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών (ληφθείσης εις κοινήν συνεδρίασιν των εν λόγω Σωμάτων) διά της οποίας δεν ενεκρίθη η εξέλιξις του αιτούντος, αναπληρωτού καθηγητού του ως άνω Τμήματος, εις την βαθμίδα του καθηγητού.

3. Επειδή η υπό κρίσιν υπόθεσις εισάγεται προς συζήτησιν ενώπιον του Τμήματος υπο την Επταμελή σύνθεσιν αυτού κατόπιν της υπ' αριθ. 166/1989 αποφάσεως της πενταμελούς συνθέσεως αυτού, λόγω σπουδαιότητος.

4. Επειδή κατά το άρθρον 14 παρ. 5 του ν. 1268/1982 (Α' 87), διά την εκλογήν ή εξέλιξιν εις θέσιν καθηγητού απαιτούνται: ι)... ιι) πρωτότυπες δημοσιεύσεις σε επιστημονικά περιοδικά από τις οποίες ένας αριθμός πρέπει να είναι

αυτοδύναμες ή πρωτότυπες επιστημονικές μονογραφίες, ιιι)...."

Η υπό της διατάξεως ταύτης απαίτησις ως προσόντος διά την εξέλιξιν του καθηγητού ενός αριθμού "αυτοδυνάμων δημοσιεύσεων", έχει την έννοιαν ότι ο περί ου πρόκειται αριθμός αυτοδυνάμων δημοσιεύσεων πρέπει να έχη εκπονηθή υπό μόνου του υποψηφίου διά την θέσιν του καθηγητού και όχι με συνεργασίαν άλλων επιστημόνων· η άποψις αύτη επικουρείται και εκ του γεγονότος ότι η έννοια της αυτοδυνάμου δημοσιεύσεως, εις άλλας διατάξεις του αυτού νόμου, όπου επίσης γίνεται χρήσις του αυτού όρου, αντιδιαστέλλεται από τας δημοσιεύσεις "σε συνεργασία με άλλους ερευνητάς" (βλ. προκειμένου περί εξελίξεως εις την βαθμίδα του επίκουρου καθηγητού άρθρ. 14 παρ. 3 περ. ιι ν. 1268/1982, ως αντικατεστάθη διά του άρθρου 79 παρ. 6 του ν. 1566/1985, Α'167), εξ ου παρέπεται ότι η χρήσις του όρου "αυτοδύναμος δημοσίευσις" δεν περιλαμβάνει εν εαυτή, κατά την έννοιαν του νόμου και τας δημοσιεύσεις τας εκπονηθείσας με συνεργασίαν άλλων ερευνητών.

5. Επειδή διά της υπό κρίσιν αιτήσεως προβάλλεται ότι η αιτιολογία της εισηγητικής εκθέσεως, εις την εν πολλοίς παραπέμπουν οι καταψηφίσαντες τον αιτούντα εκλέκτορες, και συμφώνως προς την οποίαν ο αιτών δεν έχει παρουσίαση αυτοδύναμον επιστημονικόν έργον, δεν είναι νόμιμος· και τούτο διότι, κατά τον αιτούντα, το υπό της διαληφθείσης διατάξεως του άρθρου 14 παρ. 5 περ. ιι ν. 1268/1982 προβλεπόμενον προσόν των αυτοδυνάμων δημοσιεύσεων εις επιστημονικά περιοδικά δεν έχει την έννοιαν ότι αι εν λόγω δημοσιεύσεις θα πρέπει υποχρεωτικώς να έχουν εκπονηθή υπό μόνου του υποψηφίου καθηγητού, αλλ'αρκεί και η από κοινού με άλλους επιστήμονες εκπόνησις αυτών υπό την προϋπόθεσιν ότι η συμβολή του

./.

υποψηφίου "προέχει αποφασιστικώς". Ο λόγος όμως ούτος ακυρώσεως, στηριζόμενος επί εκδοχής αντιθέτου προς την εις την ηγηθείσαν σκέψιν εκτεθείσαν έννοιαν των διαληφθεισών διατάξεων, πρέπει να απορριφθή ως αβάσιμος. Εξ άλλου το γεγονός ότι, ως και εις την έκθεσιν της εισηγητικής επιτροπής αναφέρεται, εκ των 31 εργασιών του αιτούντος, της μιάς εξ αυτών είναι ούτος μόνος συγγραφεύς, συνεξετιμήθη υπό της επιτροπής ταύτης και τελικώς υπό του εκλεκτορικού σώματος, εν όψει δε και της εργασίας ταύτης εξηνέχθη η κρίσις των ως είρηται οργάνων περί ελλείψεως αυτοδυνάμου επιστημονικού έργου του αιτούντος, ο οποίος, άλλως τε, από της απόψεως ταύτης ουδεμιάν συγκεκριμένην πλημμέλειαν προσάπτει εις την ως άνω αιτιολογίαν της προσβαλλομένης πράξεως. Κατά ακολουθίαν η απόρριψις του αιτήματος περί εξελίξεως του αιτούντος εις την βαθμίδα του καθηγητού επί τη αιτιολογία ότι ούτος στερείται αυτοδυνάμου επιστημονικού έργου, υπό την έννοιαν ότι μεταξύ των υποβληθεισών εργασιών του δεν περιλαμβάνεται και αριθμός εργασιών των οποίων ούτος να είναι μόνος συγγραφεύς, είναι κατά τα εκτεθέμενα νόμιμος.

6. Επειδή προβάλλεται περαιτέρω ότι η Εισηγητική Επιτροπή, συνακολούθως δε και το εκλεκτορικόν σώμα το οποίον υιοθέτησε τα πορίσματα της εκθέσεως ταύτης, παρά τον νόμον δεν ηρέυνησε την τυχόν ύπαρξιν πρωτοτύπων επιστημονικών μονογραφιών του αιτούντος, αι οποίαι κατά την μνησθείσαν διάταξιν του άρθρου 14 παρ. 5 περ. ιι ν. 1268/1982 απαιτούνται διαζευκτικώς ως προσόν διά την εξέλιξιν εις την εν λόγω βαθμίδα. Καί ο λόγος όμως ούτος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθή ως αβάσιμος, εφ' όσον δεν προκύπτει ούτε και προβάλλεται ότι ο αιτών υπέβαλεν εις την εισηγητικήν επιτροπήν ή ότι έθεσεν οπωσδήποτε υπ

όψιν αυτής τοιαύτας μονογραφίας.

7. Επειδή η υπό του εκλεκτορικού Σώματος απόρρι-
ψις του αιτήματος του αιτούντος περί εξελίξεώς του εις την
βαθμίδα του καθηγητού ευρίσκει, κατά τα εκτεθέντα, νόμιμον
έρεισμα εις την ανωτέρω αιτιολογίαν περί ελλείψεως αυτοδυνά-
μου επιστημονικού έργου αυτού. Κατ'ακολουθίαν παρέλκει ως
αλυσιτελής η εξέτασις των λοιπών λόγων ακυρώσεως διά των ο-
ποίων πλήττονται άλλα αιτιολογικά ερείσματα της προσβαλλομέ-
νης πράξεως, απορριπτομένης ούτω, της υπό κρίσιν αιτήσεως
εν τω συνόλω της.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την υπό κρίσιν αίτησιν.

Διατάσσει την κατάπτωσιν του παραβόλου.

Επιβάλλει εις τον αιτούντα την δικαστικήν δαπά-
νην του Πανεπιστημίου Πατρών εκ δραχμών δέκα τεσσάρων χιλιά-
δων (14.000).

Εκρίθη και απεφασίσθη εν Αθήναις τη 2α Οκτωβρίου
1989.

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος

Ο Γραμματεύς

Εδημοσιεύθη δ'αυτόθι εν δημοσία συνεδριάσει τη
7η Δεκεμβρίου ιδίου έτους.

Ο Πρόεδρος του Γ' Τμήματος

Ο Γραμματεύς του Γ' Τμήματος

Αθήνα
22.12.1989